



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1164/2021
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и других, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и других, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славка Переског, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 181/21 од 22.06.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 176/21 од 27.08.2021. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славка Переског, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 181/21 од 22.06.2021. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 176/21 од 27.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 181/21 од 22.06.2021. године, између осталог, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 22.04.2021. године, када је лишен слободе, па до 22.06.2021. године.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 176/21 од 27.08.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Врбасу и бранилаца окривљених АА, ББ и ВВ, а пресуда Основног суда у Врбасу К 181/21 од 22.06.2021. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Славко Перески, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине у целини побијане

пресуде, предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду и нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Славка Переског, је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да у радњама за које је окривљени правноснажно осуђен нема обележја кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру нити било ког другог кривичног дела. Према наводима захтева, окривљени је правноснажно осуђен да је на други начин - бежањем ометао овлашћена службена лица ПС Врбас у вршењу службене дужности из члана 64. став 2. тачка 9) у вези члана 30. став 2. тачка 2) Закона о полицији. По мишљењу браниоца, бежање окривљеног са лица места критичном приликом, не представља радњу извршења кривичног дела за које је правноснажно осуђен, већ само грађанску непослушност.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Одредбом члана 2. став 1. Закона о јавном реду и миру („Службени гласник РС“ број 6/2016, 24/2018) прописано је да су надлежни органи за одржавање јавног реда и мира Министарство унутрашњих послова, комунална полиција, инспекцијски органи и други надлежни органи у складу са законом утврђеним делокругом, а ставом 2. да су службена лица органа из става 1. овог члана заштићена у обављању законом утврђених послова у складу са одредбама овог закона.

Одредбом члана 23. став 1. наведеног закона прописано је да ће се затвором од шест месеци до две године казнити ко прети да ће напасти, покуша да нападне или нападне или на други начин омета службено лице надлежних органа из члана 2. тог закона у вршењу службене дужности.

Према стању у списима предмета, окривљени АА је у време и на месту описаним у изреци првостепене пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела, чије је извршење хтео, уз истовремену свест о забрањености дела, на други начин – бежањем, ометао службена лица Министарства унутрашњих послова из Полицијске управе Врбас, у вршењу службене дужности из члана 64. став 2. тачка 9) у вези члана 30. став 2. тачка 2) Закона о полицији – преглед лица у циљу откривања и расветљавања кривичних дела и обезбеђивање доказа. У изреци наведене пресуде, у којој се прво описује радња извршења коју предузима окривљени ББ, за ког је посумњано да у десној руци држи недозвољене супстанце, даље се наводи „када је полицијски службеник ГГ изашао из службеног возила, са места сувозача“, окривљени

АА и ВВ, који су стајали испред службеног возила, „почели су да трче у правцу улице ...“, као и окривљени ББ, „а полицијски службеници ДД и ГГ покушали да стигну окривљене и издали наредбу окривљенима да стану, како би извршили службену радњу преглед лица и отклонили сумњу на посед недозвољених супстанци“, по којој наредби није поступио ни један од окривљених већ су полицијским службеницима упутили увредљиве речи и наставили да беже.

По налажењу Врховног касационог суда, описане радње, које је окривљени АА предузео, садрже објективна и субјективна обележја кривичног дела из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, како су то правилно закључили и нижестепени судови. Према томе, Врховни касациони суд налази да целокупно понашање окривљеног АА, које је претходно описано, а огледа се у бежању и непоступању по изричитој наредби овлашћених службених лица, несумњиво има карактер ометања овлашћених службених лица у обављању послова одржавања јавног реда и мира и садржи сва законска обележја кривичног дела за које је правноснажно осуђен, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Из свих изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, адвоката Славка Переског, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Драгомир Милојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић